

2024 Žemaitiu rašta metā Žemaitiu raštingoms

Žemaitiu kalba dabā – „ont bonguos“. Nabier nikuoki sarmata žemaitėškā šnekietė. Īr rašiomis eilieraštė, apsakimā, pjesės, jumuoreskas, ruomanā. Torem jau ē vertėmu. Skaitik ē nuoriek! No katras jau če tēp gruob ē skaita?..

2024-ėijē bova paskelbtė Žemaitėška rašta metās. Daug muokīmu mažims ē dėdėlims, vėsuokiausė kursā. Rašības patarėmā ē nuruodīmā, kningas ēr internets. Rašik ē nuoriek! No kelintāsīs jau če pol ē raša?..

Valdėninkā nanuor rašitė žemaitėškā, muokslėninkā – ni tuo tėik. Sava darbė a valdėškūs nomūs mes vėsė torem rašitė lietoviu bėndrėnė – jug esam Lietovuos pėlietė. No ē straipsnė ar atsėmėnėmā, ē puopierėnė ar elektruonėnė laiškā, ē vėsuokės žėnelės ar SMS-ā, ē pranešėmā, kvėitėmā, afišas a reklamas poikiausė gal būtė rašuomas žemaitėškā. Ba baimės! Vo tas nuoriejėms ē galiejėms jug ē paruoda vėsuotėni žemaitiu rašingoma...

ŽEMAITĖŠKA RAŠTA METUS VAINĖKAVA DAILĪRAŠTĖ KONKURSOS

Tims, kas rasiet ožmėrsuot, primins, ka vasarė pradiuo Plungės rajuona savėvaldībės tarība prijiemė sprėndėma: 2024 metā Plungės rajuonė skelbamė Žemaitėška rašta metās. Pričina aiški – ka vėsė mes, vėsė Žemaitėjės krašta vākā, na tik rokoutomem, no ē rašitomem, skaititomem sava luocno ruodo, ka nuognė anon mīlietomem, ka ana ētom ēš pakalenėjės i pakalenėjė, ka keravuoťė sava žemaitėška identiteta būtom na sarmata, vo garbie. Ė paaugosims, ē jaunūmenė. Metams pasėbėngos, jau ĩr matitė, ka sava ruodā nesam abejingė – vėsuokiausiu inicėtivu, skėrtū Žemaitėška rašta metams, tėkrā bova apstė. Patis pėrmė bova Plungės kriziu cėntra gīventuojė, pakvėitėn i paruoda, katruo – senuobėnės žemaitė suodības (gīvenėma) bodinku maketā, šmuots vėsuokiausiu ūkė rakondu, ciela kuolekcėjė vabalū viešbotiu, vėsa driūžie aniuolu. Vo pri kuožna ekspuonata – žemaitėšks ožrašos: truoba, kūtė, tuora, špuokėnīcė, pruosos, druobīnas, rožončios, aniuols. Vo metu nubonguoms – žemaitėškā parašita teksta dailīraštė konkursos, katron organizava „Saulės“ gimnazėjės muokītuojė Barnėškienė Rita.

Nuognė džiaugamuos, ka Žemaitėška rašta metus mėnavuojom dėdėlė okatnė. Ė truopnius rėngėnius, ē mažesnius rėngėnokus organizava ē kultūras cėntrā, ē bibliotekas, ē bėndruomenės, ē muokīklas, ē vėsė kėtė. Aple ton, kas vīka pėrma posmeti, „Žemaitiu saulutė“ rašiem lėipas mienesie. Vo dabarčios pamėnavuosem tus dėdesnius rėngėnius, katrėi vīka ontra posmeti.

PĖNKIŪ BIBLIOTEKU RĖNGĖNĪS

Rogsiejie poikos rėngėnīs vīka Norvaišiu kultūras nomūs – pėnkės kaima bibliotekas pristatė bėndra pruojekta „Žemaitiu rašta legėndas ēr tėkruovė“. Ėr ons bova skėrts Žemaitėška rašta metams pamėnavuoťė. Pruojekta rėktavuoťė ē vėsuomenė pristatė pėnkės bibliotekėnīkės: Ged-

gaidienė Vilėjė (Norvaišė), Pokvītienė Virginėjė (Aleksandravs), Jackėvičienė Sigutė (Grumblė), Viliėnė Aušra (Platėlė) ē Gedvėliėnė Margarita (Šateikė).

Rėngėnė pradiuo – žemaitėškas eilės, katras skaitė poetė Stražinskātė-Glinskienė Irena. Paskiau – pranešėms „Žemaitiu kalba: keravuoťėms ēr tvėrtėnėms“, katron pristatė ēš Skouda kėlės, dabarčios Šiauliūs gīvenōs kalbėnīks,

Kningelės „Spalvuotė nīkštokā“ pristatimė (dešinie – autuorė Raišutienė Jolanta).

muoksla monografėjės „Žemaičių kalba ir rašyba“ autuorius prof. dr. Pabrieža Jūzaps. Muokslėnīks pasėdžiaugė, ka pastaroujo čieso žemaitiu kalba ē rašts ēšgīven dėdėli

pakėlėma, kad ĩr daruomė žingsnė link tuo, ka kalba būtom na tik ēšsauguota, no ēr iteisinta. Profesuorios apžvelgė žemaitėškus raštus nu pėrmuosės kningas lig šiū

dėinū. Pasėdžiaugė žemaitėškā ēšlėsto populiarīausė pasaulie kningo – Antuana de Sent Egziuperi „Mažasis princos“, katron pats ēr ēšvertė.

Rėngėnė pabongā – žemaitėškas dainės, katras dainiava dainioujėmuosės poezėjės atlėkies, istuorėks, publicists Gėrdenis Puovėls. Daugelė dainiū tekstu autuorios – Puovėla tievs, žemaitiu kalbuos ē rašta puoseliuos, kalbėnīks habil. dr. Gėrdenis Aleksos Stanisluovs. Vėsim, kas keravuo žemaitėška identiteta, diekavuoťė Plungės rajuona savėvaldībės vicemers Purauskis Žīdrūns. (Platiau ton rėngėni Bielėnienė Bėrota aprašė „Žemaitiu saulutės“ lėipas mienesė nūmerie – red.).

ŽEMAITĖŠKAS DAINUOS KONKURSOS Ė NAUJI DAINŪ KNINGELĖ

Spalė galė i konėgaikštė Oginskė dvara žėrgīna rinkuos žemaitiu kalbuos, rašta ē dainuos gerbiejė – če vīka Plungės Mikuola Oginskė mena muokīklas organizouts žemaitėškas

dainuos festivalis-konkursos „Dainioukem žemaitėškā“. „Ė šėndėin če, Plungie, soskombies patės gražiausės žemaitėškas dainės, katras mums padainīuos ē mažė, ē jau prakotė, ē jau paaugėn dainėnīkā, katrėi sovažiava ēš vėsuos Žemaitėjės!“ – rokava rėngėnė vediejė Akvilė ē Emilijos.

Tas festivalis gėmė Skoudė. Anon somėslėjė mozėkas muokītuojė ekspertė, žemaitėšku dainū kūriejė Raišutienė Jolanta, vo „krėkštatiėvė“ – žimė atlėkiejė Žvagolis Žėlvėns ē Gabalis Česluovs. Pėrmus ketoris sikius „Dainioukem žemaitėškā“ vīka Skoudė, pėnktāsīs – Klaipieduo, vo šin siki – Plungie. Vo tēp nutėka diel tuo, ka ēš Skouda i Plungė pārsėkraustė muokītuojė Raišutienė Jolanta, dabarčios dėrbonti Plungės Mikuola Oginskė mena muokīkluo ē „Saulės“ gimnazėjuo. Ana ē paokatėjė mena muokīklas kuolektivā ton festivali daritė Plungie.

I festivali sovažiava 178 dalīvė ē 29 anū muokītuojė. Vėsus sveikėna Plungės mers Klišuois Audrios ē Savėvaldībės administracėjės Švėitėma ē sporta skīrius vedies Rimeikis Gintauts.

Dainas skombiejė vėsa dėina – ē liaudėškas, ē savuos kūrības. Net 17 dainū autuorė – Raišutienė Jolanta.

Nuognė džiaugīmuos, ka svarbiausi festivalė-konkursu prizā – nominacėjė „Cīrolis 2024“ – laimiejė plungėškė Katkos Arents ē Zimkutė Agnė – Plungės speceliuojė ogdīma cėntra muokėnokā, katrus paruošė muokītuojė Arlauskienė Jurgita.

BŪS DAUGIAU.

Līūnienė Lina, Plungės rajuona savėvaldībės administracėjės Kultūras, turizma ē vėišūju rīšiu skīrius specelistė

ŠIAME NUMERYJE

3 psl.

Filosofijos mokslų daktarui Pranui Mantvydui – 130

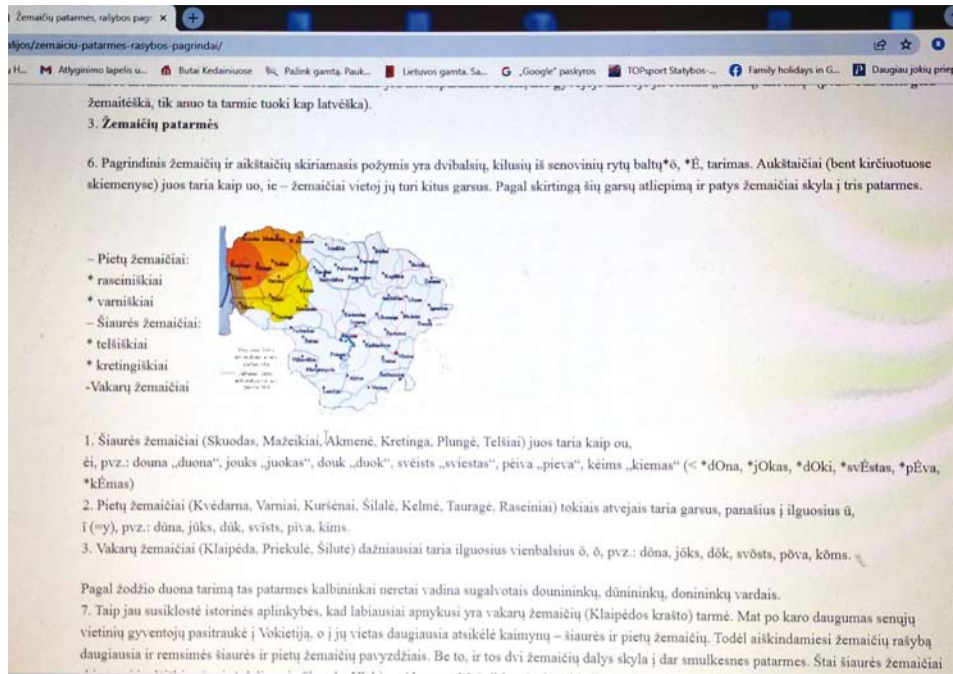

ŽEMAITĖŠKS raštas

ŽEMAITĖŠKA RAŠTA MUOKSLĀ

Skaititė žemaitėškā duovieli „Žemaičių rašyba“, katron torem nu ras't tik pri ėlgūju balsiu (ā, ē, ī, ō) rėk prisėprantė. No rašitė jau rėk muokitėis truopnė. Po pėrmo rėk atsėverstė va-

duovieli „Žemaičių rašyba“, katron torem nu ras't tik pri ėlgūju balsiu (ā, ē, ī, ō) rėk prisėprantė. No rašitė jau rėk muokitėis truopnė. Po pėrmo rėk atsėverstė va-

Rašības taisīklės – ėr internetė.

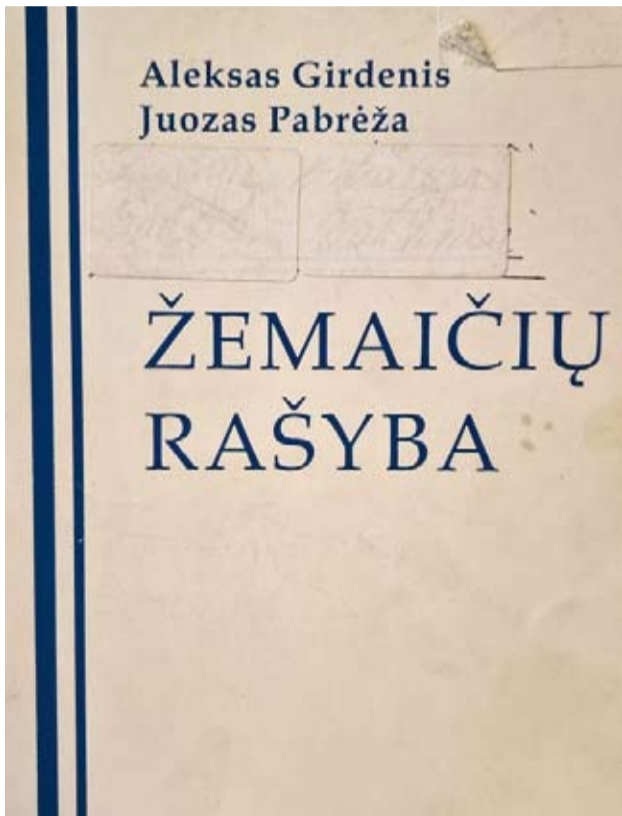

Kalbuos pamuokas par nuotuoli...

nabrėk ni i bibliuoteka ė tėkrā ėšsamė gramakolniontė. Vo patis truopnėjė muokėnė jau tor ė tėkrā ėšsamė gramakolniontė. Vo patis truopnėjė muokėnė jau tor

kalba ir rašyba“. 2017–tās ėšlėsts veikals jau tor dvė pakartuotas laidas! Tas ir aiškos žėnklos, ka žemaitiu raštingoms kėlst.

Šimeta, 2024–āsės – Žemaitėška rašta metās, atsėrada vėsuokiausiu kalbuos muokėmu: mažims ė dėdėlims, muokėnems ė muokėtuojems, Šiauliuos ė Telšiuos. Tuokėi kursā torietom vėn viktė. Vo kas napritelp pri muokėmu „gėvā“ – gal muokėtėis par nuotuoli. Va – Skouda Romualda Granauskė vėišuojji bibliuoteka valog pruojekta „Žemaitiu kalba – 24/7“ svetainie www.zemaičiukalba.lt doud

Pamatėnis rašības vaduovielis (1998 m.).

Ontruoji monografėjės laida - 2019-tās (.ontraštėnis laps).

56 pamuokas: muokėn rašības, primėn senėsius žuodius, gairėn kalėnduorėnės švėntės. Ė vėsė galem – kumet atsėmėnė – prisiesť pri kompiuteriu. Ė klausuomuos sau atsėpūtėn...

Sotaisė Vaitkos Kėstotis

MAŽUOJI ŽEMAITIU KALBUOS AKADEMĖJĖ

Spalė 21 dėina Plungės Miesta bibliuotekuo bova atėdarėta Mažuoji žemaitiu kalbuos akademėjė. Kas ana tuoki? Kon ėe somėslėjuom?

Jau kelė metā Plungės Miesta bibliuotekuo vėka žemaitiu kalbuos muokėmā pradėniu klasiu vākams. Ka anėi bėngies, tuoki mėslės šuovė i makaulė: „Vo jė vākus pradietomem muokitė nu pėrmuos klasės?“ Ton mėslė pagava bibliutekėninkė Jundolienė Rita ė tēp gėmė mūsa pruojekts „Mažuoji žemaitiu kalbuos akademėjė“.

Akademėjuo muokuos 215 vākūm ėš Senamiestė muokėklas, ėš Akademėka A. Jocė muokėklas, ėš „Ryta“ muokėklas. Vākus muoka poikės muokėtuojės, žemaitiu kalbuos mīlietuojuos – Žemgolienė Erika, Beniošienė Virgina, Vėtkovienė Dalė, Barkauskienė Jūrātė, Ablingienė Reda, Bartkienė Rima, Paulaus-

kienė Rasita, Liaučienė Deimantė, Šarkauskienė Irena, Stonkutė Dalė.

Kon mes muokuomuos ė kas par dalėks ta akademėjė? Vākā muokīsės ketoris metus. Metūs – dvė sesėjės: rodėnėis ė pavasarė. Vasarė pradiuo rinksės vėsė muokėtuojė i pasėtarėma – pruogramas apibėndrėnėma: so kuokiuoms pruoblemuoms sosėdor muokėtuos, muokėdam vākus žemaitiu kalbuos. Pėrmuokā dar rodėni rašitė namuok, bat poikė dainiou, žaid žaidėmus, karpa, klejou... Ta pati pradė nier sunki, tik muokėtuoju pagelbas rėk, soklejuojint i sāsėvėni oždoutelės, dainelės, dėrbont balsiu ė dvėbalsiu kvietka. Pavasarė sesėjuo jau rašisma, jau gliaudisma križiažuodius, klejousma, žaisma, dainiousma... Ė tēp par ketoris metus ėšmuoksma pagrindėnės rašības taisīklelės ė žemaitėškā rašitė,

skaititė. Vākā sožėnuos aplė žėmėsius žemaitius – Daukonta Sėmuona, Puoška Dionėza, Pabrieža Ambraziejo Jorgi, Stanėviċio Sėmuona, Valonċio Muotiejo, Žemaitė...

Kas ir tautuos dvasė? Kas ir kalba? Tautuos

dvasė parėt ėš mūsa pruotėviu, vo kalba ir tautuos muotina. Žmuogos ir nuognė mondros Pondėiva sotvierėms. Dielkuo? Dieltuo, ka ons savie tor dėdėlė galė kortė. Gimtuoji kalba ėr ir tas tėlts, katras jung žmuogo so

Pondėivo. Gimtuoji kalba ir tortinga, dėdėlė sena, dieltuo tor stėprė savie energėjė. Jou mūsa kalba ir gražesnė, tortingesnė, jou ė žmuogaus gėvenėms ir geriesnis, tortingiesnis ė gražiesnis.

Padiėkavutė nuorio

vingiuorėkštietė Rudelitė Daivā ož pagelba, katra dėdlė rėkalinga: muokėma priemuonės ėšdieliuotė, kulelius žaidėmou sodieliuotė, pagelbietė vākams klejoutė, karpītė... Na tik aš rašau kningelės žemaitiu kalbo, rašas anas ė Daiva, dieltuo dėrbtė kuomanduo ir poikė. Dėdliausi padieka-vuonė bibliutekėninkė Jundolienė Ritā. Ana tris adėnas onkstiau atėt i darba, nes vākā pradėd muokėtėis nu 9 adėnas, ka bibliutekuo dā nier skaitėtuoju.

Tėkamuos, ka mūsa pruojekts solauks ė valdiuos palaikėma. Jug rėk ė spalvuota puopieriaus, ėr oždoutelės kuopėjoutė, ė klejūm, ė rašikliu, pašieliu, trintoku, joustieliu... Diekavuojo muokėtuojems ož rėktinga unuora, ka vākā muokėtomės gimtuosės žemaitiu kalbuos.

Mažuosės žemaitiu kalbuos akademėjės somėslituojuė ė muokėtuojė Daukontātė Adelė

Jundolienės Ritās nuotr.

Otilija JUOZAPAITIENĖ

Filosofijos mokslų daktarui Pranui Mantvydui – 130

Gruodžio 4 d. sukako 130 m., kai 1894 m. Pūčkorių kaime (Žemaičių Kalvarijos sen.) gimė filosofijos mokslų daktaras Pranas Mantvydas. Jis buvo vienas gambiausių tarpukario metų katalikiškosios filosofijos atstovų Lietuvoje, vienintelis Vytauto Didžiojo universiteto Teologijos-filosofijos fakultete 1938 m. apgynęs filosofijos doktoratą (kiti doktoratus gynė užsienyje).

Apie dr. P. Mantvydą sužinojome prieš pat jo šimtmetį (1994). Į biblioteką iš Pūčkorių kaimo atvyko Stanislovas Valančiauskis, kuris pasisakė turįs mums ką parodyti – tai P. Mantvydo buvusio gimtojo namo palėpėje rastus, jam priklausančius dokumentus, nuotraukas, rankraščius. Namas parduotas, o naujieji gyventojai nesuprato šių dokumentų vertės ir jau buvo bepradedantys tuos popierius deginti. Gerai, kad pamatė kaimynas S. Valančiauskis ir viską susirinko. Dalį šios medžiagos jis jau buvo atidavęs Literatūros ir meno archyvui, o likusią medžiagą, tą kurią mums pats tada parodė, S. Valančiauskis vėliau perdavė Žemaičių dailės muziejui. Apie P. Mantvydą rašoma Lietuvių enciklopedijoje (Bostonas, 1959. T. XVII, p. 263), tačiau tai tik pagrindinės jo gyvenimo ir veiklos datos. Taigi, galima sakyti, kad apie jį daugiau literatūros nebuvo. Ir tik gavę archyvinis dokumentus, kurių saugumiečiai darydami kratą Mantvydų namuose nerado, galėjome sužinoti apie šią asmenybę.

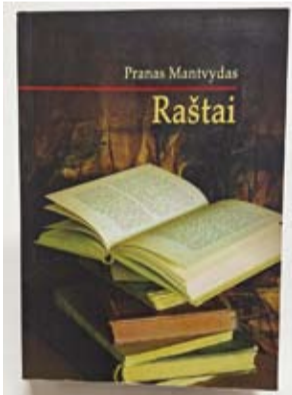
Prano tėvai Pranas ir Valerija Mantvydai antrą dieną po sūnaus gimimo t. y. gruodžio 5, savo

Pranas Mantvydas.

P. Mantvydas grįžęs iš tremties.

A. Poškos parengti dr. P. Mantvydo filosofijos raštai (Vilnius, 2004).

pirmagimį pakrikštijo Gegrenų bažnyčioje. Po jo Mantvydų šeimoje gimė dar 4 dukterys. Pradžios mokyklą Pranas baigė 1909 m. ir iki 19 metų dirbo tėvų ūkyje. 1913 m. jis įstojo į buhalterijos kursus Kaune, juos baigęs, maždaug metus dirbo buhalteriu, o prasidėjus Pirmajam pasauliniam karui grįžo į tėvų ūkį. Gyvendamas pas tėvus, jis ne tik padėjo ūkininkauti, bet ir aktyviai dalyvavo vietos jaunimo kultūriniam gyvenime – 1916–1918 m. Platelių ir Žemaičių Kalvarijos apylinkėse veikusioje „Saulutės“ draugijoje. Draugija leido rankraštinių laikraštėlių „Saulutė“. P. Mantvydas kartu su kitais platino laikraštėlių ir rašė straipsnius į jį. „Saulutės“ draugija rengė švietėjiškus kursus savo nariams ir visuomenei. Pranas padėjo organizuoti kursus, o ir pats skaitydavo paskaitas Lietuvos istorijos tema. Jis prisidėjo ir prie blaivybės renginių, kuriuos organizavo ši draugija. Apie „Saulutės“ draugijos veiklą P. Mantvydas rašė į savo dienoraštį.

Laisvalaikiu P. Mantvydas daug skaitė. Keletą mėnesių dirbo kaimo mokykloje mokytoju. 1920 m. pradėjo mokyti Telšių gimnazijoje, kurią per du metus baigė labai gerais pažymiais ir įstojo

į Kauno universitetą. Čia studijavo filosofiją, psichologiją, lietuvių kalbą ir literatūrą. Universitete bestudijuodamas šiuos dalykus jis pasižymėjo ir kaip labai geras vertėjas, tačiau jo žvilgsnis labiau krypo į filosofiją. 1926 m. gavo aukštojo mokslo diplomą, kuriame pažymima, kad P. Mantvydas „...išėjęs visus Teologijos-Filosofijos Fakulteto Filosofijos skyriaus filosofijos istorijos, kaip pagrindinės šakos ir filosofijos sistemos, pedagogikos-psichologijos, lietuvių literatūros, kaip šalutinių šakų mokslus, labai gerai išlaikęs visus egzaminus, įgijo visas minėtose šakose aukštojo mokslo baigimo teises.“

Gilinti Lietuvos universitete įgytų žinių P. Mantvydas išvyksta į Vakarų Europą. Trejus metus mokosi Paryžiaus, Miuncheno, Kelno ir Liuvono universitetuose. Čia jis susitinka daug draugų. Susirašinėja su Z. Ivinskiu, G. Valančiumi, J. Keliuočiu, J. Tarvydu, St. Šalkauskiu ir kt. Iš tų laiškų galima nemažai sužinoti apie to meto studentų mokslo ir gyvenimo sąlygas užsienyje. Pranas Kuraitis beveik kiekviename laiške rūpinasi P. Mantvydo finansine padėtimi. Stasys Šalkauskis siūlo P. Mantvydui doktoratą ginti Lietuvoje. Taip pat mini jo rankraštį „Intelektualinis lavinimas“ ir rašo, kad jį žada spausdinti „Ateitis“ (1928 m.).

Iš užsienio P. Mantvydas grįžo 1929 m. ir apsigyveno Kaune. Čia pradėjo dirbti „Židinio“ redakcijoje. Šiame žurnale jis publikavo daug savo filosofinių darbų. Tai jo studijos apie Šventą Augustiną-Didįjį Hipponos vyskupą, apie rusų emigrantų filosofines bei politines sroves, apie Hegelį ir jo valstybės sampratą, korporatyvizmo praeitį, prancūzų filosofo H. Bergsono

„Gera yra žmogaus minčiai kartas nuo karto atsigręžti atgal, apžvelgti praeitį kelių ir įsitikinti ar ji nieko nenustojo iš tų vertybių, tų tiesų, kurias buvo perėmusi iš savo pirmtakų, kad jas saugotų ir plėtotų toliau“.

Pranas Mantvydas

P. Mantvydas su žmona Jadvyga grįžę iš tremties.

P. Mantvydo gimtasis namas Pūčkorių kaime. Fotografuota 1994 m.

kūrybą, apie legendinį inkvizitorių iš Dostojevskio romano „Broliai Karamazovai“. Jis analizavo prof. J. Ereto studiją apie senąją išmintį ir moderniąją filosofiją. P. Mantvydas rašė ir į kitus to meto žurnalus: „Logos“, „Athenaeum“, „Naujoji Romuva“, „Ateitis“. Dažnai pasirašinėjo slapyvardžiais: Pučkoriškio, Žvalgonio, M. Pakeičio ir gal dar kt. Todėl dabar ne taip lengva atsekti visus jo straipsnius. 1938 m. kovo 8 d. Kauno universiteto teologijos fakultete P. Mantvydas apgynė disertaciją „O. Kiulpės kritiškasis realizmas“ ir gavo filosofijos daktaro laipsnį. Disertacijos originalas saugomas Centriniam valstybės archyve.

P. Mantvydas buvo ir

Lietuvių katalikų mokslo akademijos narys, o nuo 1933 iki 1938 m. Lietuvių katalikų universiteto reikalų vedėjas bei „Kosmo“ žurnalo administratorius. Jis dalyvavo pirmajame Lietuvių katalikų mokslo akademijos moksliniame suvažiavime, aprašė jo eigą, tikslus, rezoliucijas.

Nuo 1938 iki 1941 m. P. Mantvydas dirbo buhalteriu A. Panemunės vaikų tuberkuliozinėje ligoninėje. Dirbdamas buhalterijoje, dirbo ir kultūrinį darbą: vertėjavo, rašė straipsnius. Sovietams okupavus Lietuvą, 1941 m. birželio 15 d. P. Mantvydas buvo ištremtas į Šiaurės Uralo darbo lagerį. Ten dirbo sunkius miško kirtimo

„Saulutės“ draugijos nariai po 10-ies metų, 1926 m. P. Mantvydas stovi pirmas iš dešinės.

30 metų prisiminimų ir padėkos renginys subūrė ne tik plungiškius skautus

Gruodžio 21 dieną vyresnieji Plungės skautai ir svečiai iš įvairių Lietuvos kampelių susirinko Vaikų ir jaunimo bibliotekoje paminėti atsikūrimo Plungėje 30-metį. Sveikinimo ir skautiškos dvasios palaikymo žodžius tarė Telšių vyskupijos generalvikaras Vilius Viktoravičius, Plungės dekanato klebonas-dekanas Vytautas Gedvainis, Plungės rajono savivaldybės meras Audrius Klišonis, Seimo narys prof. Valdas Rakutis, Seimo nario Jurgio Razmos padėjėja Dainora Vaičiukauskienė bei mūsų bendražygiai – skautų istorijos metraštininkė Nomeda Bepirštytė, buvusi Telšių tunto tuntininkė Edita Barsienė, vienas iš Žemaitijos skautų organizacijos vadovų Andrius Byčius, taip pat – buvusi Plungės Viešosios bibliotekos direktorė Violeta Skierienė ir kt.

Dalis renginio dalyvių ir svečių.

Prisiminimų ir padėkos renginys pradėtas kun. V. Gedvainio palaimino malda ir Betliejaus ugnelės, kuri keliauja per Pasaulį bei neseniai pasiekė Lietuvą, liepsnos dalijimusi.

Skautų organizacija, 1907 metais įkurta lordo Roberto Baden-Powellio, vadovaujasi šūkiu „Dievui, Tėvynei ir Artimui“ bei turi galias tradicijas ir yra viena seniausių pasaulyje ugdymo organizacijų.

Netrukus, už kelerių metų, Lietuvos skautai minės įsikūrimo Lietuvoje 110 metų jubiliejų (1918 m. ją įkūrė Petras Jurgėla Jurgelevičius). Ta proga visi pasaulio lietuviai skautai rinksis į didžiąją, kas dešimt metų vykstančią jubiliejinę stovyklą.

Deja, buvusi Lietuvos okupacija nuo 1940 m. nutraukė skautų veiklą. Ir tik 1988 m., papūtus laisvės

vėjams, ji vėl atsikūrė. Pirma Vilniuje, vėliau Kaune, Klaipėdoje, dar vėliau – ir kituose šalies miestuose. 1989 metais skautai atsikūrė Telšiuose, o vėliau – 1994-aisiais – jos vadovas Ž. Pilitauskas atvyko dirbti ir gyventi į Plungę. Tad 1994 m. skautai atsikūrė ir Plun-

gėje, vėliau – Žlibinuose.

Plungėje savivaldybėje seniausiai gyvuojanti vaikų ir jaunimo ugdymo bei suaugusių savitobulėjimo organizacija dabar mini trisdešimties metų sukaktį. Šiuo metu po Gondingos tunto vėliava yra susibūrę 76 tikrieji nariai, kurie puoselėja patriotišku-

mą, meilę artimui, tikėjimą ir siekia pasaulį padaryti geresnį. Per 30 metų Plungės skautų gretose pabuvojo daug žmonių, kurių nemaža dalis ir šiandien puoselėja skautišką gyvenimo būdą, neatsitiktinai sakoma: „Kartą skautas – visam gyvenimui skautas“.

Renginio metu dalyviams sesė N. Bepirštytė pristatė pranešimą skautų istorijos tema „Atgimimas ir skautų atsikūrimas Lietuvoje“ bei pristatė parodą, skirtą pirmosioms atgimusios Lietuvos jubiliejinėms skautų stovykloms (su ja galima susipažinti Plungės vaikų ir jaunimo bibliotekoje).

Skautas prof. V. Rakutis pristatė ir skautų skilimo 1990–1995 m. situacija bei vienijomosi perspektyvą 2028 metais.

Plungės Gondingos tunto vadovas Ž. Pilitauskas papasakojo ir, rodydamas skaidres, pasidalijo Plungės skautų istorija nuo 1994 m. iki 2018 m.

Apie skautų veiklą Žlibinuose nuo 2005 m. iki 2017 m. papasakojo Gondingos tunto tuntininko pavaduotoja Inga Bumblauskaitė.

Minėdami trisdešimties metų sukaktį, Plungės skautai išleido ir visiems renginio dalyviams įteikė po skautų kalendorių ir ženkliuką.

Lietuvos skautijos Plungės Gondingos tuntas džiaugiasi visa skautiška šeima ir kviečia prisijungti prie organizacijos tiek vaikus, jaunimą ir suaugusius!

Ačiū visiems skautams, tėveliams ir bičiuliams, kurie yra su mumis!

Plungės Gondingos tunto inf.

Plungės rajono savivaldybės mero Audriaus Klišonio sveikinimas skautams.

Telšių vyskupijos generalvikaro Viliaus Viktoravičiaus sveikinimas ir dovanos.

Skautas, Seimo narys prof. V. Rakutis pristatė ir skautų skilimo 1990–1995 m. situacija bei vienijomosi perspektyvą 2028 metais.

ETNINĖS KULTŪROS GLOBOS TARYBA KREIPIASI DĖL LIETUVIŠKŲ TRADICIJŲ PUOSELĖJIMO ADVENTO IR KALĖDINIŲ LAIKOTARPIU

ATKELTA IŠ 5 PSL. ■■■

Triukšmingos šokių vakaronės ir kalėdotojų vaikštynės tarpušvenčiu. Nuo Kalėdų antrosios dienos iki Trijų Karalių šventės sausio 6 d. (tarpušvenčiu) buvo įprasta Lietuvoje beveik kasdien rengti šokių vakarones. Per adventą Katalikų Bažnyčia draudžia šokius ir kitas linksmybes, todėl pasibaigus šių draudimų laikotarpiui jaunimas ypač skubėdavo į šokius, kurių gerokai išsiilgdavo.

Tarpušvenčiui taip pat būdingos kalėdotojų vaikštynės. Kalėdotojai dažniausiai būdavo persirengę, pradėdavo lankyti žmones jau pirmosios Kalėdų dienos vakare, o pagrindinės jų vaikštynės vykdavo nuo antrosios Kalėdų dienos ir tęsdavosi iki tarpušvenčio pabaigos. Kalėdoti eidavo daugiausia jaunimas. Jie grupėmis lankydavo visas kaimo sodybas sveikindami šeiminius, giedodami kalėdines giesmes, linkėdami laimės ir gero derliaus, barstydami namus grūdais vardan naujo atgimimo. Už linkėjimus šeimaininkai atsilygindavo vaišėmis, dovanomis. Buvo manoma, kad kalėdotojų apsilankymas neša laimę ir padeda apsisaugoti nuo nelaimių ateinančiais

metais. Skirtingiems etnografiniams regionams būdingos įvairios kalėdojančių persirengėlių grupės: Žemaitijoje apsilankydavo „berneliai“, Aukštaitijoje – „čiigonai“ ir „seniai“, Sūduvoje – „Šyvio šokdintojai“, Mažojoje Lietuvoje – „meška“, „arklys“ ir kt., o dzūkų kalėdotojų dainose minimas „juodas kudlotas“. Ilgiausiai kalėdinių persirengėlių vaikštynės išliko Vilkaviškio krašte, kur iki šiol gyvuoja Šyvio šokdinimo paprotys.

ŠV. LIUCIJOS DIENA – LIETUVAI NEBŪDINGA KALENDORINĖ ŠVENTĖ

Lietuvoje pastaraisiais metais vis dažniau minima atneštinė kalendorinė šventė – Šv. Liucijos, arba Šviesos diena, švenčiama gruodžio 13 dieną. Tačiau Lietuvoje gruodžio viduryje vis labiau įsigali tamsa ir šviesos sugrįžimo tenka dar ilgokai palaukti, tad dėl šios šventės pagrįstumo mūsų šalyje kyla nemažai klausimų. Norint suprasti, kodėl ši vis labiau pasaulyje populiarėjanti iš Švedijos kilusi šventė vadinama Šviesos, reikėtų žinoti jos istoriją.

Švedijoje krikščionybė ėmė plisti nuo XI a., o tuomet,

kaip ir kitose šalyse, senesnės kilmės kalendorinės šventės buvo pavadintos šventųjų vardais. Visuotinai pripažįstama, kad šv. Liucijos vardas Švedijoje buvo suteiktas saulėgrįžos šventei, nuo kurios naktys jau nebeilgėja ir palaipsniui grįžta šviesa – pagal tuomet naudotą Julijaus kalendorių saulėgrįžos metas atitiko gruodžio 13 dieną. Tačiau ilgainiui kalendorinės datos metuose pasislinko į priekį, nes Julijaus kalendoriaus metai yra 11 min. 15 sek. ilgesni už astronominių metų trukmę (pvz., 1800 m. tas skirtumas sudarė 11 dienų, o dabar – net 13 dienų). Siekiant ištaisyti tokį prasilenkimą su astronominiais metais buvo sukurtas Grigaliaus kalendorius (1582 m.). Visgi Švedija ir toliau gyveno pagal senąjį Julijaus kalendorių ir prie naujojo Grigaliaus kalendoriaus perėjo tik 1753 m., tačiau šv. Liucijos dienos datos nepakeitė – ji liko gruodžio 13-ąją, jau nebesiejant su saulėgrįža, tik prisimenant šios šventės kilmę iš jos.

Tuo tarpu Lietuva buvo viena iš pirmųjų šalių, priėmusių naująjį Grigaliaus kalendorių: juo ėmė vadovautis jau 1584 m., o Mažoji Lietuva (priklausiusi Prūsijos kunigaikštystei) – nuo 1610 m. Lietuviškuose papročiuose saulėgrįžos šventė, sutampanti su Kalėdomis, pasižymi ypač savitais bruožais ir archajiška simbolika, grindžiama šviesos pergals idėja, todėl lietuviams ir neprireikė „skolintis“ panašia idėja pasižyminties šventės iš švedų.

Lietuva iki šiol švenčia saulės (o kartu ir šviesos) grįžimą per Kalėdas, todėl Šv. Liucijos šventė mūsų krašte yra akivaizdžiai svetima šventė.

Etninės kultūros globos tarybos svetainė <https://ekgt.lt>

Filosofijos mokslų daktarui Pranui Mantvydui – 130

ATKELTA IŠ 3 PSL. ■■■

darbus. 1942 m. birželio 17 d. sovietinio teismo buvo nuteistas 5-eriems metams kalėti. Bet 1943 m. sausio 28 d. NKVD susidarius karo padėčiai Pabaltijyje, išlaisvino Šiaurės Uralo nuteis-

tuosius. Visiems leido grįžti į gimtąsias vietas, o P. Mantvydą ištremė į Kamen na Obi miestą. Tame mieste jis buvo įrašytas į specialiai perkeltųjų sąrašus – atimtas pasas, neleidžiama grįžti namo. Čia maždaug metus Pranas gulėjo li-

goninėje. Dėl suprastėjusios sveikatos nebegalėjo dirbti miško darbu, todėl įsidarbino sargu. Tremtyje jis vedė antrąją žmoną Jadvygą Bružienę, su ja vėliau kartu grįžo į Lietuvą ir apsigyveno Kaune. Pirmoji jo žmona Marijona Dzenkauskaitė, su kuria susituokė 1934 m., mirė po trijų gyvenimo metų.

Kad P. Mantvydas galėtų grįžti į Lietuvą, dideles pastangas dėjo jo geras draugas kalbininkas Stasys Dabušis. Prano grįžimu jis pradėjo rūpintis nuo 1948 m. Rašė prašymus Lietuvos TSR valdžios organams, net Aukščiausios Tarybos Prezidiumo pirmininkui Justui Paleckiui, rūpinosi įvairių dokumentų, reikalingų P. Mantvydui sugrįžti, sutvarkymu. Nežiūrint jo didelių pastangų, P. Mantvydas tremtyje išbuvo gana ilgai – iš tremties paleistas tik 1953 m.

Grįžęs į Lietuvą, dirbo vertėju. Išvertė D. Didro „Ramo sūnėną“, P. Holbaho „Laiškus Eugenijai“, „Sveiką protą“. Jis vertė iš vokiečių, anglų ir prancūzų kalbų. Gyvenimu tėvynėje P. Mantvydas pasidžiaugė neilgai. Mirė 1960 m. rugpjūčio 8 d. Palaidotas Kaune.

1994 m. P. Mantvydo 100-osioms gimimo me-

tinėms paminėti Plungės viešoji biblioteka per jo gimtadienį, gruodžio 4 d. surengė konferenciją. Joje dalyvavo filosofas Adolfas Poška iš Kultūros, filosofijos ir meno instituto ir Lietuvių katalikų mokslo akademijos akademikė istorikė Aldona Vasiliauskienė. Ji po konferencijos pakvietė bibliotekos darbuotoją O. Juozapaitienę, perskaityti pranešimą Lietuvių katalikų mokslo akademijoje, Vilniuje, kur taip pat vyko P. Mantvydo 100-ųjų gimimo metinių minėjimas. 110-osioms P. Mantvydo gimimo metinėms filosofas Adolfas Poška parengė ir išleido knygą „Pranas Mantvydas. Raštai“ (Vilnius: Kultūros, filosofijos ir meno institutas, 2004). 2005 m. Plungėje viena iš gatvių pavadinta Prano Mantvydo vardu.

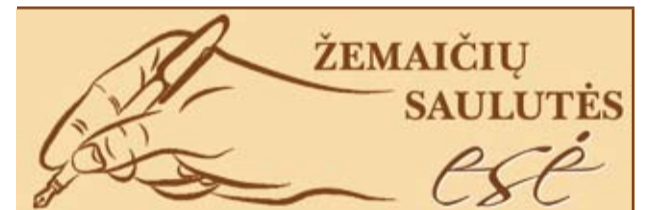
Praėjo jau 130 metų, kai gimė šviesus mūsų kraštietis – tautinio judėjimo atstovas, vienas iš Pirmosios Lietuvos Respublikos kūrėjų ir patriotų, be kurių didžiulio kultūrinio indėlio, šiais laikais kurti Laisvą Lietuvą būtų buvę kur kas sunkiau. Juk neturėtume jokio pagrindo, jokios patirties. Todėl nepamirškime mūsų protėvių šviesuolių, juk be jų nebūtų ir mūsų.

P. Mantvydo gatvė Plungėje.

Pažyma, kad P. Mantvydas yra Lietuvos katalikų universiteto reikalų vedėjas.

„Ne visi, kuriuos nori turėti savo gyvenime, nori tavęs savajame.

Nenualink savęs spinduliuodamas šviesą nei siūlyk jiems pagalbą nieko negaudamas atgal, nes jų širdys lieka abejingos tiek tavo buvimui, tiek nebuvimui. Nukreipk žvilgsnį į tuos, kurie tave mato, kurie brangina tavo nuoširdumą. Gyvenimas – per trumpas kvėptelėjimas, kad iššvaistytum jį keliuose be atsako. Apsupk save žmonėmis, kurie tave įkvėptų, buvimu tų, kurie primintų tavo vertę. Šie žmonės visada tave lydės, bus tavo prieglobstis ir tavo žvaigždė“.

Robertas de Niro

Iš prancūzų kalbos vertė Genutė Matevičiūtė

Ilustracija iš soc. tinklų

Žemaitiu kalėndorios 2025 M.

Žemaitė - Benioševičė Jolė

2025 - ėjė metā - Žemaitės, Vėšinskė Puovėla metā

Vešinskis Puovėls

Sausis	Vasaris	Kuovs	Balondis
Pr An Tr Ke Pe Še Se 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	Pr An Tr Ke Pe Še Se 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28	Pr An Tr Ke Pe Še Se 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	Pr An Tr Ke Pe Še Se 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
Gegožė	Biržielis	Lėipa	Rugpjūtis
Pr An Tr Ke Pe Še Se 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	Pr An Tr Ke Pe Še Se 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	Pr An Tr Ke Pe Še Se 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	Pr An Tr Ke Pe Še Se 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31
Rugsiejis	Spalis	Lapkrėtis	Groudis
Pr An Tr Ke Pe Še Se 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	Pr An Tr Ke Pe Še Se 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	Pr An Tr Ke Pe Še Se 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	Pr An Tr Ke Pe Še Se 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

VALSTĪBĒNĒS ŠVĒNTĒS

Sausė 1	Naujūju metu, Lietuvos vieliavas dėina.
Vasarė 16	Lietuvuos valstībės atkūrėma dėina.
Kuova 11	Lietuvuos Nepriklausomībės atkūrėma dėina.
Balondė 20-21	Šv. Velīkas.
Gegožės 1	Tarptautėnė darba švėntė.
Gegožės 4	Muotėnas dėina
Bėrželė 1	Tieva dėina.
Bėrželė 24	Juonėnės.
Lėipas 6	Lietuvuos Valstībės, Mindauga karūnavėma dėina.
Rugpjūtė 15	Žuolėnė - Švč. Mergelės Marėjės jiemėms i Dongu.
Lapkrėtė 1	Vėsū švėntūju dėina.
Lapkrėtė 2	Vielėnės - mėrusiūju atmėnėma dėina.
Groudė 24	Kūčės.
Groudė 25-26	Šv. Kaliedas.

DAR VĒINA KĒTA ATMINTĒNA DĒINA

Sausė 1	Pasaulėnėtaikuos dėina.
Sausė 6	Trīs karalė - Kristaus apsėreīškėms.
Sausė 13	Laisvės gīnėju dėina.
Vasarė 2	Grabnīčės.
Vasarė 21	Tarptautėnė gimtuosės kalbuos dėina.
Kuova 4	Švėnts Kazimiers, Ožgavienės.
Kuova 5	Pelėnū dėina, Gavienės pradžė.
Kuova 9	Lietuvuos varda dėina.
Kuova 16	Knīgnešė dėina.
Kuova 19	Švėnta Jūzapa - Vėsuotėnės bažnīčės gluobiejė dėina.
Kuova 20	Žemės dėina.
Balondė 1	Malagiu dėina - Aprīlios.
Balondė 13	Verbas.
Balondė 15	Tarptautinė kultūras dėina.
Balondė 23	Švėnta Jorgė - ontruojė Lietuvuos gluobiejė dėina.
Balondė 27	Atvelīkis
Gegožės 1	Lietuvuos istuojėma i Euroopas Sājunga dėina.
Gegožės 7	Spauduos atgavėma, kalbuos ėr knīgas dėina.
Gegožės 9	Euroopas dėina.

SVARBĒS SOKAKTIS

1260 m. lėipas 13 d.	- priš 765 m. Dorbės mūšis - žemaitė nugaliejė Lėvuonėjės ėr Prūsėjės ordėnus.
1510 metā	- priš 515 m. Žemaitėjuo gėmė Mažvīds Martīns.
1810 m. rugpjūtė 15 d.	- priš 215 m. Bambaliūs (Kelmės r.) gėmė Ivinskis Laurīns - pėrmūju lietovėšku kalėnduoriu leidies.
1815 m. bėrželė 8 d.	- priš 210 m. Dėlbie (Telšiū r.) gėmė Joška Juons - kalbėninks, tautuosakėninks.
1845 m. kuova 24 d.	- priš 180 m. Galnie (Šėlotės r.) gėmė Mėgluovara - Mėliauskis Juozas.
1845 m. bėrželė 4 d.	- priš 180 m. Bokontie (Plungės r.) gėmė Žemaitė - Benioševičė Jolė.
1860 m. vaserė 27 d.	- priš 165 m. Joudeikiūs (Plungės r.) gėmė Vėnclauskis Kazīs - Šiauliū miesta bormėstros, advuokats.
1875 m. bėrželė 28 d.	- priš 150 m. Ušnienūs (Kelmės r.) gėmė Višinskis Puovėls.
1905 m. groudė 22 d.	- priš 120 m. Bernuotūs (Plungės r.) gėmė Anglickis Stasīs - puoets, rašės ėr žemaitėškā.
2025 - ėjė	- Žemaitės, Vėšinskė Puovėla metā.

SAULAUTĖ
 Dailininkė J. Janėkauskėnė, Tekėta Ivarkė J. Tėmūlis, J. Pabėriža, J. Bartkus. Ilustracijos iš Povilo Višinskio memorialinio namo - muziejaus rinkėnis. Spausdėna spoustovė UAB „Saulės titnagas“
 Išėita Šiauliū Žemaitiu kultūras drėngojė „Saulaukis“
 © Gintarė Razmaītė, šrifas ATMENO

SILVĖJĖS ONTRUOJI HAIKU KNINGA

Groudė 8 dėina Šiauliū miesta kultūras cėntrė „Laiptų galerija“ Silvėjė Uda pristatė sava dvėkalbė haiku kninga „Pasimatymai / Pasėmatimā“. Ėš tėkra tas pristatėms bova Ėš cėntra somėslėta cikla „Geras sekmdienis Šiauliuose“, autuorė ĩr pedaguogė, žemaitiu kultūras draugėjės Šiauliūs „Saulaukis“ pėrmėninkė Baranauskienė Silvėjė, vo haiku parašėtas lietovėškā ė žemaitėškā.

HAIKU – PAR GARSA Ė SMUOKA

Kningas pristatėmė skombiejė gongā – Ėš Kauna bova atvažiavė garsū specelists Ivanausk Tuoms. Atsėvėžė ė varpieliu, būgnieliu, barškėniu, tarškėniu. Ė haiku skaitėmams pritarė, ėr atsķėrā skombiejė. Japuonėškė trėeilė – ritietėška mozėkelė...

Silvėjės doktie Elėjė pririnka žuolėnu, sodžiuvėna. Žuolėnu atspaudā kninguo atsėrada kāp iliustracėjės – tėkros gamtuos haiku. Vo Ėšėdamis Ėš kningas pristatėma klausėtuojė dā gava ė duovėnū – žuolėnu ė kvietku sieklieliu.

HAIKU – KĀP AKĖMĖRKSNIS

Nator būtė ni metafuoru, ni palėgėnėmu? Ta kas bagal būtė? Vo tor būtė jausmos, mėslės, nuotaika – akėmėrksnis „ė ė dabar“. Ton Silvėjė

Kningas pristatėmė.

ėšaiškėnės haiku rašėtuojū vedlīs Lietuvuo Šilansk Artūrs. Ons patarės nasogrūstė trėeilė: vėins poslapis – vėins haiku.

Mitrė lek laiks. Kumet ėe – 2021-ās – pasėruodė Silvėjės žemaitėšku haiku kninga „A tori Ognėis?“. Dabā – lietovėškė haiku so vertėmo ė žemaitiu kalba. Veikė galem solauktė ė tretė rinkėnė. Vo kuokė? Palinkiekem žemaitėšku haiku kningas, ras't ė so vertėmo ė lietoviu bėndrėnė. Jug vertont „pasimatymus“ ė žemaitiu kalba na

vėsė žuodė „atsėvertė“. Jug „berniukai“ toriejė pavėrstė „vaikiokās“, „megztukas“ – „nertėnio“, „vyšnėis“ – „vėišniems“, „rūkas“ – „mėglo“. Vo ė sintaksė „ėšverstė“ ĩr žiaurė sunkė.

Kningas pristatėms praliekė akėmėrksnio. Vo rasintās ė haiku parašėtė gal vėino mirksnio?.. Tik jau sveikėnėmā ė diekavuo nės ta jau ožtroka: duovėnas bova mainuomas ė autuografus...

Vaitkaus Kėstotė nuotr. Plungė

Kalbėninkė Zabitienė Dalė.

Baranauskienė Silvėjė (slap. Silvėjė Uda).

PASĖMATĪMS SO SKAITĪTUOJĖS

Haiku kningas autuorė – kėlėma nu Skouda, Ėš Loubas suoduos. Vairkėstie bovosi ėšmuokosi Paltinienės Nelės dainė „Tu ateik ė pasimatymā“. Mama vėn prašė: „Silvėlė, to padainiuok“...

Kningas pristatėmė Silvėjė sakė pasėmatėma soprontonti na tik kāp sosėtėkėma so kėto žmuogo. Jug gal sosėtėktė ė so augalās – kad ė sava suodnė. Ė so vėito – so kuokio kalno. Ė so garso – rasiet lakštingalu pasėklauskėtė. Ė so kvapās – pri spintelės so sava sorinktuoms žuoleliems...

Žuodis „pasėmatėms“ – so dalelitė „sė“. Žmuogos dara pats, savėi. Haiku rašėtuojė sakė par kėtus žmuonis atėnonti ė pasėmatėma so savėm...

HAIKU SKAITĪMĀ

Silvėjė nu pat vaikėstės nuoriejosi rašėtė. Skouda Bartovuos vėdorėnie pėrma karta ėšgėrdosi aktu salie skaitont anuos rašėnieli – bovės ėpatings jausmos. Ton jausma ana galiejė pajostė ė kningas pristatėmė.

Skoudėškė žemaitė Zabėtienė Dalė, rašėtuojė, redaktuorė ė žemaitiu kalbuos gaivintuojė, paskaitė žemaitėšku Silvėjės haiku. Ė pasėdžiaugė – torem vėsuokiausiu žanru gruozėnės literatūras. Haiku – ė tū jau batori...

Aukštaitis aktuorios Baranausk Vlads paskaitė lietovėšku Silvėjės haiku. Žėimgalis kalbėninks Tumiens Stasīs patvėrtėna – haiku žemaitems ĩr dėdėlė diekings žanros. Jug anėi nukond galūnės – ė trumpė haiku ėe poikiausė tink.

Naujuoji haiku kninga.

joninės
vėl laukinis dobilas
ilgesnis už naktį

juonėnės
viel laukinis duobėls
ilgiesnis ož nakti

tėviškės klevas
sergėk Dieve nuo kirvio
gyvenimas po juo

tievėškės klevs
sergiek Dėivė nu kėrviaus
gėvenėms pu anou

kačiukai žibutės berželiai
pavasario išpardavimas
turgaus aikštėje

kačiokā žibotės berželė
pavasarė ėšpardavėms
torgaus aikštė

Haiku ėš naujuosės kningas.

laiškas mylimajam
tikiu kad laikas
žino adresā

gruomata milimoujou
tėko ka laiks
žėna adresa

neskuba sraigė
pradėsiu ir aš taip
pirmadienį

neskob sraigė
pradiesio ėr aš tėp
pėrmadėinie

paskutinė vasario naktis
labanakt
susitiksėm pavasarį

paskotėnė vasarė naktės
labanaktės
sosėtėksem pavasari

